

Gönlüm Burukken Ne Söylerim

— Yazan Adam · 02 Nisan 2010

Ağlıyorum sessizliğin ikliminde
Ruhumu davet eden esrarın mahzun sahifesine
Dilimin duçar olduğu edebîin suhuletindeki naif masumiyete
Nefesime refakat eden, yarım asırlık kelime mazime, ibretin fevkiyle idrakime

Ne vakit bir yel nüfus etse halime
İçimin anbean titrediği melalimle seyre salarım
Öyle bir haklı sine-i hicranım vahalara uzanıp uyur kalırım
Aşk için ağlarım, yangınlığın hasretiyle ruhuma artık bu vakitte ne anlatırım

Erciyenin yamaçlarına bakarım
Ağustos sıcağında dahi erimeyen karı ülfetle anarım
Sevdanın pervazlarındaki aczi yetime boyun büker ağlarım
Yanarım, hali perişanlığıma, kuruyan pınarlara ve solgunlaşan hazin hazana

Bir damla suya hasreti yaşayana
Aşka bigane kalarak ve mahrum olarak nefesi bırakana
Yüreğimi dağılayan hicrana, umudun süruruyla sabahlatan korkuya
Akşamdan arta kalan her ne varsa, feda olsun ömrün özlemindeki efkârlı aşka

Nefesin feyzini ve aşkın hüznünü
Üflenen neyde barizleşen vecdi temaşa ettikçe göçüyorum
Ruhuma aşına olan her ne varsa, çıktığım ufkun kanatlarında anıyorum
Sine-i efkârımla demlediğim hüznü bırakıyorum, hicranın perdelerini açıyorum

Tutduğum ne varsa, aşk narsa
Cennet için nefes almak ne kadar muğlâksa, rıza sevdada
Feda olmak, ihlâsa ram olarak tefekkürün zindeliğinde yaşamak ardır
Vuslat bu manada ruhuma anlam kazandıran hardır, yoksa kalbim hicrandadır

Lalelerin ülfeti, gülün mefkûresi
İrademe gem olan zafiyetlerin bahaneler içinde ki zulmeti
İnayet için vaat edilen ve hikmetinde gizlenen sabrın erdemli güzelliğini
Bekleyen tertemiz kefeni, mizan için tevdi edilen letafeti hesap ettikçe ağlıyorum

Mustafa CİLASUN